

ת"פ 40898/11/19 - מדינת ישראל נגד מוחמד מג'אהד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 40898-11-19 מדינת ישראל נ' מג'אהד

לפני בעניין:	כבוד השופטת חנה מרים לומפ מדינת ישראל על ידי ב"כ עו"ד יפעת פנחסי באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
המאשימה	נגד מוחמד מג'אהד על ידי ב"כ עו"ד יוסי זילברברג
הנאשם	

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת נשק (אביזרי נשק), לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, (להלן: "החוק"). בגדרי הסדר הטיעון הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, אך הוסכם כי הטיעונים לעונש יידחו עד לאחר קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 29.10.19 בשעה 15:15 הגיע הנאשם לרחוב פלטין 5 בראשון לציון, אסף חבילת דואר מתחנת דלק "מנטה" במקום ובה עשרה נוקרים המתאימים לרובה סער M-16. הנאשם החזיק ברשותו את החבילה, כשהוא מודע לתכולתה.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 27 נשוי ואב לשני ילדים המתגורר בכפר עקב בירושלים. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושישה ילדים. הוריו בשנות ה-60 לחייהם. אביו עבד כחייט בעסק משפחתי ואמו עקרת בית. הנאשם תיאר יחסים תקינים עם בני משפחתו. הנאשם מסר, כי שני הוריו סובלים ממחלות שונות. עוד מסר, כי הוריו אנשים חיוביים ונורמטיביים, אשר הביעו כעס נוכח מעורבותו בפלילים.
4. הנאשם למד בבית הספר עד גיל 16 ולאחר מכן הפסיק לאור מצוקה כלכלית במשפחת מוצאו, וכן על רקע

קשיים לימודיים וציונים נמוכים. מבחינה חברתית תיאר, כי לאורך השנים התקשה להשתלב חברתית. כאמור, בגיל 16 עזב את בית הספר, למשך מספר חודשים היה ללא מסגרת ובהמשך החל לעבוד בחנות בגדים באזור מגוריו במשך כשנה. לאחר כשנה החל לעבוד במוסך עם אחיו, למד את יסודות המקצוע במשך מספר חודשים ולאחריהם החל לעבוד במוסך "אביגדור" בראשון לציון במשך שש שנים עד למעצרו. בעקבות הרשעתו בתיק, הופסקה עבודתו במסגרת זו.

5. אשר לביצוע העבירה, הנאשם נטל אחריות חלקית על ביצועה, תיאר התנהלותו מתוך החשיבות שמייחס לערבות ומחויבות משפחתית ומתוך היענות לבקשת סיוע של בן דודו, אך הכחיש כי היה מודע לתוכן החבילה שלקח. הוא הביע חרטה על ביצועה וחשש גדול מהמחירים שעשוי לשלם בגינה. שירות המבחן התרשם, כי על רקע עמדותיו ביחס לקשרים משפחתיים ובינאישיים הוא נענה ללחצים והתקשה לשקול השלכות מעשה.

6. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, מחד, מדובר באדם אשר גדל במסגרת משפחתית נורמטיבית, אשר הצליחה להוות עבורו גורם מכון ומחנך. כמו כן לאורך השנים הוא גילה יכולת לתפקוד תקין, מחויבות למשפחתו ולתפקידו כבעל משפחה, וכן הוא תפקד באופן יציב מבחינה תעסוקתית. הנאשם נעדר עבר פלילי ושירות המבחן התרשם מרצונו לתפקוד תקין, ומכך שההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע, כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום. מאידך, שירות המבחן התרשם מפער בין תפקודו התקין בדרך כלל וקיום אורח חיים נורמטיבי לבין אופי העבירה שביצע. הנאשם התקשה להעמיק בהתבוננות ובחינה עצמית של התנהלותו והמניעים לה, ייתכן מתוך הגנתיות וחשש מהמחירים הכרוכים בהליך הפלילי. במצבים בהם חש מחויבות וסולידריות משפחתית הוא התקשה לזהות מצבי סיכון בסביבתו ועשוי לפעול באופן אימפולסיבי מבלי לשקול תוצאות התנהלותו, כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות העבירה.

7. בהמלצתו, שירות המבחן התחשב מחד גיסא, בחומרת העבירה, בגורמי הסיכון, בקשייו בהתבוננות עצמית והבנת המניעים העומדים ברקע למעשיו. ומאידך גיסא, את החלקים המתפקדים והנורמטיביים בזהותו, והעובדה כי עומד לדין לראשונה ואינו בעל דפוסים עברייניים מושרשים. סופו של דבר, שירות המבחן המליץ על ענישה של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, אשר ימחיש את חומרת העבירה ויהווה גורם מחדד גבולות, ומנגד יאפשר את המשך תפקודו בסביבת חייו.

טיועונו הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה טענה, כי אין להקל ראש במקרים של שיתוף פעולה עם הפצה ושימוש בנשק בלתי חוקי, וכי מדובר בתופעה מדאיגה שיש להילחם בה מלחמת חורמה. עוד הוסיפה, כי מי שנוטל חלק בכל שרשרת ייצור נשק, יבוא נשק, החזקת נשק, נשיאת נשק, טמון במעשיו פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו, וכי ישנה סכנה שהנשק יתגלגל לידיים ללא פיקוח ויכול אף להגיע לגורמים עוינים.

9. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה המתייחסת להחמרה בענישה, ועמדה על הצורך להחמיר בענישה בעבירות נשק בכלל והחזקת נשק בפרט.

10. אשר לנסיבות ביצוע העבירה הדגישה, כי החבילה הוזמנה והגיע לתחנת דלק כשהנאשם ניגש לאסוף אותה כשהוא יודע שיש שם חלקי נשק, מבלי שהיה לו רישיון או רישוי לכך, וכי מדובר בעשרה נוקרים ולא באחד. על כן עתרה למתחם עונש הולם הנע בין עשרה חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר בפועל.

11. אשר לעונש המתאים, טענה ב"כ המאשימה שיש להתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, אשר לקח אחריות למעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי ושהה במעצר מיום 29.10.19 ועד יום 21.1.2020. ב"כ המאשימה הדגישה את גורמי הסיכון בעניינו, כפי שעולים מתסקיר שירות המבחן וכן את המניעים שהובילו לביצוע העבירה. בסופו של דבר עתרה המאשימה לעונש בתחתית מתחם העונש ההולם וביקשה להטיל עליו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי בניכוי ימי מעצרו.

12. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ובענישה מותנית, שכן מדובר במי שהיה עצור לחקירה ממושכת במשך כשלושה חודשים, ובעקבות הסדר הטיעון כתב האישום תוקן באופן משמעותי. הנאשם לקח אחריות למעשיו, חסך זמן שיפוטי והוא ניהל אורח חיים נורמטיבי טרם מעצרו. בהמשך שהה בתנאים מגבילים לתקופה ארוכה וזוהי הסתבכותו היחידה בפלילים.

13. הנאשם בדברו האחרון לקח אחריות למעשיו, מסר כי עשה טעות, הוא נשוי ואב לילדים ומעוניין להמשיך לעבוד כמוסכניק, ואף מצא מקום עבודה שיוכל להשתלב בו לאחר שיוסרו התנאים המגבילים.

מתחם העונש ההולם

14. על פי סעיף 40 ב'לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

15. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחון, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם, על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה משימוש בו. עוד נפסק כי בשל הסכנה הרבה הטמונה בעבירות הנשק, מוצדק להטיל עונשי מאסר בפועל גם על מי שזוהי עבורו הרשעתו הראשונה בפלילים. על בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העבריין.

16. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 **רן חסן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.13), שם קבעה השופטת ע' ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט'לחוק העונשין), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: הנאשם אסף חבילת דואר מתחנת דלק מנטה, כאשר היו בחבילה עשרה נוקרים המתאימים לרובה סער מסוג M-16. הנאשם החזיק את החבילה ברשותו והיה מודע לתכולתה של החבילה. אין מדובר בהחזקת נשק, אלא בהחזקת אביזר נשק, שזוהי עבירת עוון שהעונש המרבי הקבוע לצידה הוא עד שלוש שנות מאסר. עם זאת, מדובר באביזר נשק המאפשר ירי לטווח רחוק המיועד לפי טיבו ומהותו לפגיעה בנפש או לגרימת נזק היקפי גדול לשלמות הגוף, והוא בעל פוטנציאל קטילה של ממש, וכן מדובר במספר רב של נוקרים. בסופו של יום לא נגרם נזק ממשי בגין העבירה בה הורשע הנאשם, כך שמידת הפגיעה בערך המוגן במקרה הנדון אינו במדרג חומרה גבוה.

18. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק היא מגוונת ותלויה בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. כך למשל -

א. ברע"פ 8730/18 **מרשה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.1.19), מדובר על מי שהורשע בבית משפט השלום בהחזקת אקדח יחד עם מחסנית וכדורים תואמים ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בדרך של עבודות שרות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש וגזר עליו 8 חודשים מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ב. ברע"פ 6294/10 **אלקיעאן ואח' נגד מ"י** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 13.02.2011) דחה בית המשפט העליון את ערעורם של נאשמים שהורשעו בהחזקת אקדח טעון ומחסנית. בגין מעשים אלו נדונו המערערים ל-10 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 5604/11 **נאסר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום, 5.10.11), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירה של החזקת נשק ותחמושת. בחזקת הנאשם נתפסו אקדח ומחסנית ובה 8 כדורים. הנאשם נדון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ד. ברע"פ 7502/12 **כוויס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (ניתן ביום, 25.6.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של החזקת נשק. הנאשם החזיק בביתו באקדח, שתי מחסניות לאקדח ו-15 כדורי אקדח. הנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (מחוזי-חי') 553-06-14 **מדינת ישראל נ' אגבאריה** (פורסם בנבו, 18.09.14) נדון עניינם של שני נאשמים, האחד שהחזיק ברכבו אקדח מסוג קארין ושתי מחסניות והשני החזיק, באותן נסיבות, אקדח מסוג יריחו ומחסנית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל מ-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 3 שנות מאסר. על כל אחד מהנאשמים באותו מקרה הושת עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ו. בע"פ (חיפה) 4318-10-11 **מדינת ישראל נגד רפאלוב** (פורסם בנבו, 5.1.12) הנאשם הורשע בהחזקת נשק, בכך שנתפס בחדרו בתוך ארון בגדים 4 לבנות חבלה, רימון יד ורימון עשן. בית משפט השלום נתן בכורה לשיקולי שיקום והשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי הותיר עונש זה על כנו.

ז. בת"פ (מחוזי חיפה) 265-07-11 **מדינת ישראל נ' נפתלייב** (פורסם בנבו, 3.6.13) הורשע הנאשם בהחזקת 2 רימוני הלם בגן ציבורי ובית משפט המחוזי השית עליו עונש של מע"ת מבחן ו-400 שעות של"צ.

ח. בת"פ (כ"ס) 30669-04-15 **מדינת ישראל נ' עבד אל חי** [פורסם בנבו] (ניתן ביום 15.06.16), הורשע הנאשם בעבירה של החזקת נשק שלא כדין. הנאשם החזיק בצידינית בסלון ביתו נשק אוטומטי מאולתר ומחסנית תואמת בה 20 כדורים. הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי נידון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ט. בת"פ (טבריה) 26182-10-14 **מדינת ישראל נ' אבו חנין** (פורסם בנבו, 9.2.16) הורשע הנאשם בהחזקת דבק חבלה, מחסנית לנשק, 364 כדורי 7.62 מ"מ, 714 כדורי 5.56 מ"מ, 50 מחסניות 16M כשבתוכן 708 כדורים אשר נמצאו בדירת מגוריו. את הפריטים לקח הנאשם במהלך שירותו הצבאי ולא השיבם. על הנאשם הושת עונש של מע"ת וקנס.

י. בת"פ (ת"א) 61153-09-14 **מדינת ישראל נ' קארן מליאנץ** (פורסם בנבו, 3.3.16) מדובר בנאשם אשר יוחס לו בכתב האישום החזקת 12 כדורי אקדח 9 מ"מ, 3 נפצים, 113 כדורים בתפזורת, 3 מחסניות של אקדח 16M המכילות כדורים ו-214 כדורי 16M). בית המשפט קיבל את המלצת שירות המבחן, נמנע מהרשעתו והשית עליו עונש של שירות לתועלת הציבור.

יא. בת"פ (כ"ס) 16868-06-11 **מדינת ישראל נ' מסארווה** (פורסם בנבו, 20.2.13). הנאשם הורשע בעבירה של החזקת תחמושת (109 כדורי 5.56 מ"מ) נדון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות מאסר מותנה וקנס.

יב. בת"פ (רמלה) 5787-10-14 **מדינת ישראל נ' אשטיבקר** (פורסם בנבו, 13.4.15). לנאשם יוחסה עבירה של החזקת תחמושת: הנאשם החזיק בביתו שתי מחסניות M-16 שהכילו 39 כדורים, והחזיק בתא המטען שבמכוניתו 2 כדורי 5.56

מ"מ, זאת לצד עבירות על פקודת הסמים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה של החזקת תחמושת נע מצו של"צ ועד לשנת מאסר בפועל. הנאשם נדון על כל העבירות ל- 5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

יג. בת"פ (רמלה) 16825-05-15 **מדינת ישראל נ' גואטה** (פורסם בנבו, 10.1.17). הנאשם נדון על עבירות בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים לצד עבירה של החזקת תחמושת (מחסנית לרובה M-16 ובה 29 כדורים 5.56 מ"מ). בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם לעבירת החזקת התחמושת נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו, בשל מכלול האישומים 3.5 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פסילה על תנאי וצו מבחן.

19. לאחר שהבאתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, את מדיניות הענישה הנוהגת ואת הנסיבות הקשורות בעבירה, אני סבורה כי **מתחם העונש ההולם** נע בין מאסר קצר שאפשר שירוצה בעבודות שירות ועד לשישה חודשי מאסר ממש.

העונש המתאים

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא' לחוק העונשין). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם בן 27, מנהל אורח חיים נורמטיבי, נשוי ואב לשני ילדים, והוא נעדר עבר פלילי וההליך הפלילי היווה גורם מרתיע עבורו, עוד שקלתי את המצב הרפואי של הוריו. הנאשם לקח אחריות למעשיו בהזדמנות ראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר וכן שקלתי את העובדה שהביע חרטה על מעשיו. הנאשם שהה במעצר למשך כשלושה חודשים, כאשר בחלקם הארי היה מצוי בחקירה ותנאי מעצר אלה קשים מתנאי מאסר. בהמשך שהה הנאשם במעצר בית מלא במשך תקופה ממושכת. מנגד, שקלתי את האמור בתסקיר שירות המבחן לעניין הקושי של הנאשם להכיר בהשלכות החמורות העלולות להיות בעקבות מעשיו, וכן לכך שהשליך אחריות על המחויבות המשפחתית, ואף נטל אחריות חלקית למעשיו והכחיש שהיה מודע לתוכן החבילה שלקח, בניגוד לדבריו בדיון לפניי היום.

21. עוד יש לתת דגש לשיקולי הרתעת הרבים, לאור הסכנה הפוטנציאלית הטמונה בעבירה זו, ויש ליתן משקל נכבד לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות כפי שהדגיש כב' השופט א' שוהם בע"פ 7502/12 עת חזר על ההלכה שנקבעה ברע"פ 2718/04 **אבו דאחל נ' מדינת ישראל** :

"הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה בעבירות מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנסיבות האישיות של העבריין" (וראו גם, ע"פ 6583/06 אדהאם נ' מדינת ישראל (5.12.2006); ע"פ 2839/05 אל קאדר נ' מדינת ישראל (17.11.2005)).

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף הנמוך של המתחם.

23. לאור כל האמור לעיל, ולאור המלצת שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל, אלא להשית עונש של מאסר בעבודות שירות, ובשים לב לתקופת המעצר הממושכת בה שהה, החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם, כדלהלן:

א. 85 ימי מאסר אשר ינוכו מימי מעצרו מיום 29.10.19 ועד יום 21.1.2020, כך שהנאשם לא ישוב לרצות עונש של מאסר בין כותלי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת נשק.

העתק גזר הדין ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשפ"א, 10 נובמבר 2020, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.